

Road Racing på Moto Guzzi Part 10.

Sæsonen 2010.

Og det er en hel og fuld racer sæson denne gang.

Der er planlagt 4 weekender med hver to løb til afvikling af DM.

Og så i tilgift med et opvisningsløb ovre i det dejlige Århus, sammen med de klassiske biler.

Og Guzzien er klar til sæsonen, i samme trim som sidste sæson og chaufføren er tunet og trimmet til kampvægten. Der er løbet, cyklet og vægttrænet til overflod. Jo vi er helt klar til sæsonen 2010.

Første afdeling, Ring Knutstorp 15 + 16 Maj.

Tog af sted fredag og landede hos Maj-Britt og Uffe ud på formiddagen.

Hyggeligt hyggeligt med gode venner og så af sted til Sverige. Uffe havde sin gps med, så vi kørte af veje jeg aldrig har prøvet før, og lige op til den fine motorbane i det sydsvenske. Jeg havde kun teltet med denne gang. Den dejlige campingvogn måtte blive hjemme, to broer med fire passager, det koster. De godt 1000 kr bizzen trak var lige det yderste kontoen kunne klare. Så det var racertelt og pløkker ned i granitskærverne som vi plejer. Men denne gang var vi der først og kunne vælge frit. De søde svenskere som kom lidt senere måtte nøjes med pladsen lidt højere oppe ved miljøstationen. Alt roligt og i orden. Tilmelding og maskincheck uden nogen som helst bemærkninger. Uffe og jeg spændte løbetøjet på og tog et par raske omgange rundt på banen. En god måde at checke asfaltens beskaffenhed på og så er vi jo så toptrimmede at vi slet ikke kan lade være med at rende rundt og løbe hele tiden. Varm aftensmad og tidlig i seng.

Natten var kold og morgenen våd. Meget våd. Det pisede ned !! Vores placering af teltet var desværre ikke helt optimal. Vandet fra asfalten løb fra det høje område, lige forbi svenskernes telt og ud i skærverne, lige ved vores telt. Der kom hurtigt pytter inde i teltet og vi måtte flytte alt løsøre ud i varevognen. Og der var meget, vi havde det hele med. En rigtig dårlig nat med for lidt søvn. Så var det tid til første tidtagning, i øsende regnvejr.

Jeg havde taget en god regndragt på og kunne faktisk se ud af visiret. Efter ganske få omgange var det ligefrem sjovt at køre. Bare sådan lidt sidelæns rundt og så fuld roulade på de lige stræk. Der var andre der ikke morede sig. De cykler med rigtig mange kræfter havde store problemer igennem pytterne og jeg bestilte ikke andet end at overhale og grine over hele femøren. Og tiden var god, rigtig god endda. Jeg lavede femte bedste tid, og det er altså i Nordisk mesterskab i den store classic klasse. Det er bare rigtig godt. Da vi havde fået tiderne mødte jeg stor ros fra flere af de andre køreere for den flotte tidtagning. Der var ingen sure miner der, dejlige mennesker de racer køreere.

Anden tidtagning og nu regnede det ikke nær så meget. Flere af de andre køreere gav meget mere gas nu og jeg vidste at jeg skulle lave mindst EN rigtig god omgang for at være med fremme. Der var flere cykler der skred ud og rigtig mange styrt, bare forsigtig ikke at blive revet med. En Honda prøvede at tage mig indenom efter at jeg havde overhalet ham. Hondaen kom, bremsede, væltede og tog endnu en cykel med i faldet. Jeg holdt mig på hjulene og kunne køre videre og nu var der pludselig god plads. Så skulle den omgang i hus. Jeg kørte pænt til grænsen og klarede 2/3 af banen rigtig godt. Så var der en gul fanden lige efter mig, han presser for at komme udenom men jeg holder mine linier og vil ikke forstyrres i min hurtige omgang. Ude bagved efter den skarpe venstre lægger jeg cyklen ind i højrekurven og holder på. Liiiiige lidt for meget. Guzzien kvitterer straks med at slå bagenden ud. Helt ud. Helt ud til venstre. Nu vælter jeg – nu slår styret mod sit stop – så

sker det – gassen er sluppet, Guzzien rejser sig slår vildt over til højre og jeg styrer kontra igen, så kører vi lige ud og ned af den lille bakke. Vi væltede slet ikke. Den gule holdt sig pænt bagved, han skulle vist ikke nyde noget af at være for tæt på den vilde Guzzi. Så lige højre rundt, den lille venstre og fange gassen i en lang højrebue og over målstregen til sjette bedste tid i klassen. Det var faneme godt gået !!!

Og endda med meget dugget visir. Jeg havde prøvet et nyt antidug produkt og det virkede da ikke. Jeg fandt spritten frem og gav viseret en ordentlig omgang. Så var vi klar til eftermiddagens heat. Nu er det alvor. Jeg holder helt fremme blandt de forreste. Sådan plejer det ikke at være. Jeg holder for det meste godt nede i rækkerne og kan så tage en 8 – 10 stykker fordi Guzzien og jeg er gode startere. Men her oppe i feltet er de alle sammen gode startere. Rigtig gode endda. Mit visir dugger stadig men vi klarer en god start og lukker kun et par stykker udenom. Regnen er helt stoppet og der er tørre spor på banen. Det går stærkt, meget stærkt. Vi passer pænt på hinanden og kører nærmest på en lang række uden at nogen rigtig har mod på en hel masse overhalinger. Jeg prøver at skaffe udsyn ved at lukke visiret på klem. Det giver lidt uro i kørslen for det skal gøres tit, det klapper i straks vi er oppe i fart. Der er stadig styrt, ikke så mange, men der bliver kørt stærkt. Der kommer et par stykker udenom, kan de da ikke bare vælte alle de andre !! Jeg jagter en Harris Honda. Den er bred og hurtig. Jeg presser i svingene men straks vi kører ligeud trækker han vildt meget fra mig. Jeg prøver nogen andre linier og i højre hårnålen kører jeg tæt til inderbanen og får en meget bedre indgang til venstre kurven end Hondaen der har kørt den store fornuftige bue i begge svingene. Jeg brækker Guzzien indenom i venstren og har MEGET mere fart i Guzzien end Hondaen kan overføre på det glatte underlag, nu skyder jeg venstre om ham – på vej hen mod højrekurven hvor jeg var ved at vælte i tidtagningen. Pludselig trækker Hondaen ud til venstre og vi tørner sammen med et brag. Guzzien og jeg kastes ud til venstre og jeg når kun lige at få styr på den igen igennem højrekurven. Honda chaufføren og jeg er begge blevet meget forskrækkede, han havde ikke set jeg var på vej udenom, vi gestikulerer lidt til hinanden men kører begge videre. Jeg tager det lige lidt roligt den næste halve omgang og tager ham så i den skarpe venstre før ”op ad bakken” og nu kan jeg få rytme i min kørsel igen. Jeg trækker hurtigt væk fra Hondaen, som jo kører i forgotten Era og derfor ikke en konkurrent. Men hver placering er vigtig og jeg kører godt de sidste par omgange og jeg bliver IKKE overhalet med en omgang af Jens Kroon. Et godt løb. Jeg slutter som nier i klassen, altså top ti i Nordisk, det er bare dejli!! Jeg slår op i banen på afkørsels omgangen og venter på Hondaen. Jeg vinker undskyldende til ham og han svarer tilbage med en lige så undskyldende gestus og vi er gode venner igen. Det er jo kampens hede vi er her for at opleve og der skete ingenting bortset fra endnu en lille skramme i kåben. Hondaen har stillet udenpå kåben så den skete der slet ikke noget med, jeg var henne og kigge.

Regnen er helt holdt op og vi laver mad og har en rigtig hyggelig aften i gode venners lag ovre i Anette og Henrik fra Saltums campingvogn. Altså ude i forteltet hvor der er rigelig plads og rigeligt med øl, rødvin og rigeligt med drabelige historier som altså skal fortælles på sådan en aften.

Søndag morgen er vi lidt tunge i optrækket. Jeg får et godt foder og gør klar til warm up. Det er tørvejr nu og pytterne er helt væk fra banen. Jeg har ikke sovet ret godt, har frosset og været vågen flere gange. To nætter uden ordentlig søvn, det er ikke optimal forberedelse til racerløb. Jeg savner min campingvogn.

Jeg kører lidt forsigtigt i warm up en. Der er ikke noget at jage efter. Startplaceringen til dagens løb er givet ud fra gårsdagens placering i heatet, så det er rigeligt godt til mig, jeg skal ikke lave buler her på en kold søndag formiddag, nej det er i eftermiddag der skal hentes point. En top ti placering i nordisk mesterskab som skal forsvares. Der er ikke lige basis for en middagslur så Uffe og jeg spænder løbeskoene på og løber ud i skovene omkring banen. Vi er knap så toptrimmede i dag men vi er garanteret de eneste som er ude og motionere på denne pæne og tørre søndag. Det hjælper på de stive lemmer og jeg er klar til løbet om eftermiddagen.

Guzzien springer i gang som den har gjort det hver gang. Uffe skubber og jeg løber ved siden af ned af en lille bakke til vi er oppe i fart, så hopper jeg op på sædet og slipper koblingen. Den vil bare starte den gode Guzzi. Jeg stopper, svinger højrebenet over hvor på den anden side, damesadel er ikke "in" på en road racer, tager chokeren fra og så triller vi op til starten. Arrangementet kører fint i det gode vejr og der er ingen forsinkelser. Jeg kører ud sammen med alle andre og vi tager hele turen rundt frem til start mærkerne. Jeg bliver vinket godt frem i rækkerne og kan stoppe i fjerde række af de ni, og lige foran Hondaen fra i går. Vi hilser pænt på hinanden, men lige om lidt er det alvor, som det var i går.

Vi bliver startet med flag. Flaget rulles ud og holdes stille, hele verden står stille, alt er i slow motion, første gear er sat ind og jeg holder tæt på koblingen og Guzziens omdrejninger stiger til 4000. SÅ RYGER FLAGET OP – og Guzzien og jeg springer frem med fuld gas og ingen koblingsfileri. Perfekt start. Helt perfekt men i stærkt selskab. Hondaen hævler forbi på højre side og jeg trækker lidt til venstre for at få stort sving i den skarpe højrekurve for enden af langsiden. Det går vildt stærkt og vi kører helt tæt alle sammen. STYRT !!! jeg ser cykler, arme og ben oppe i luften lige fremme i det spor jeg kører. Slipper gassen og starter opbremsningen, tør ikke skifte spor, cykler vræler forbi til højre for mig hvor der er frit, jeg passerer svinget, begge ulykkes cykler er gledet udenfor banen nu og der er fri bane. Men jeg mistede mange placeringer og nu går det virkelig stærkt. Alle kører som vanvittige, også jeg. Jeg har ikke den ro i kørslen som jeg havde i går i regnen, der kørte jeg med langt større sikkerheds margin end jeg gør lige nu. Jeg holder gode linier og Guzzien går perfekt, men ham Folmer, han tog mig sgu med en omgang alligevel. Pokker og sgu !! Han kører bare så vildt hurtigt. En omgang senere kom Torben på Ducatien, det er stærke folk vi har der. Og så er det slut, Troels på Norton har forfulgt mig et stykke tid, men jeg holder på og går i mål som nr 15 i klassen. Ikke så godt som i går, men godt nok til at bygge videre på med et enkelt point mere til samlingen. Det kan være kostbart at have sidst på sæsonen når der skal tælles sammen. Brian som blev Nordisk mester sidste år fik ingen point. Det var ham som væltede nede i første sving. Surt for ham, men han kommer ganske sikkert stærkt tilbage. Det var kun cyklen der fik nogen drøje knubs.

Vi gik rundt nede i ryttergården, jeg stadig med læderdragten på og så de andre køre deres sidste heats. Og så var en dejlig dag bare så overstået. Cyklen kølet ned, så kunne den komme først ind i varevognen, masser af oppakning ind omkring den og så et vådt telt til sidst. Godt vi ikke skal køre så langt lige nu. Transporteren er ikke en streg over 80, jeg har racet helt færdigt. Vi følger min sædvanlige vej mod Danmark og første stop er Ballerup og frisk pizza. Hygge hos Maj Britt, Uffe og deres søde tvillinge piger. Og så hjemad mod Fyn igen. To gange bip fra bizzen og endnu 500 kr mindre på kontoen. Sådan er race. Råt, dyrt og dejligt dejligt.

Ciao
Søren.